

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-8S/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200529
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Vysaníková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:7020200529.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Vysaníkovej a členov senátu JUDr. Pavla Tkáča a JUDr. Eriky Klimekovej v právnej veci žalobcu: Združenie domových samospráv, o. z., so sídlom v Bratislave, Rovniankova 1667/14, IČO: 31 820 174, právne zastúpeného JUDr. Jánom Tkáčom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 29, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Košiciach, Komenského 52, za účasti: Mesto Košice, Tr. SNP 48/A, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/024940/NEM zo dňa 07.05.2020 takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Účastníkom ani ďalšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 22.07.2020, doručenou Krajskému súdu v Košiciach ako v tom čase vecne a miestne príslušnému správne súdu (ďalej aj pôvodný správny súd) v ten istý deň, sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/024940/NEM zo dňa 07.05.2020 ako aj rozhodnutia Okresného úradu Košice, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-KE-OCDPK-2019/050138 zo dňa 19.12.2019 a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

I.
Priebeh administratívneho konania

2. Okresný úrad Košice, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej aj správny orgán prvého stupňa alebo prvostupňový správny orgán) ako vecne a miestne príslušný špeciálny stavebný úrad pre pozemné komunikácie II. a III. triedy, podľa § 120 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej aj Stavebný zákon) rozhodnutím č. OU-KE-OCDPK-2019/050138 zo dňa 19.12.2019 (ďalej aj prvostupňové správne rozhodnutie alebo Stavebné povolenie) výrokom I. povolil stavbu: „KE, Rekonštrukcia a modernizácia cesty II/552 – Slanecká cesta“ (ďalej aj Stavba) v rozsahu stavebných objektov, ktoré bližšie vymedzil vo výroku prvostupňového rozhodnutia, pre stavebníka – Mesto Košice ako ďalšieho účastníka konania, a na jej uskutočnenie určil záväzné podmienky v bodoch 1. až 28. Výrokom II. rozhodol o námietkach žalobcu a námietkach občianskeho združenia Ochrana prírody, krajiny a vôd Slovenskej republiky zo dňa 25.11.2019 tak, že im nevyhovel.

3. Proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-PO-OVBP2-2020/041281-002 zo dňa 13.10.2020 (ďalej aj napadnuté rozhodnutie alebo preskúmané rozhodnutie) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

4. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia k námietke žalobcu, že podmienky rozhodnutia zo zisťovacieho konania neboli prenesené do stavebného konania, uviedol, že odvolací orgán nemôže prihliadať na tie námietky, ktoré neboli uplatnené v lehote podľa § 61 ods. 1 Stavebného zákona. V stavebnom konaní platí koncentračná zásada ktorá znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada. Aj napriek uvedenému žalovaný konštatoval, že všetky zmierňujúce opatrenia uložené v zisťovacom konaní boli pri vydávaní stavebného povolenia rešpektované. Námietku týkajúcu sa absencie projektovej dokumentácie stavby žalovaný vyhodnotil ako neopodstatnenú s poukazom na § 67 Stavebného zákona podľa ktorého stavebný úrad zasiela projektovú dokumentáciu v overenom vyhotovení, teda až v okamihu keď predmetné stavebné povolenie nadobudne právoplatnosť. Projektová dokumentácia bola podkladom stavebného konania a účastníci konania mali možnosť do tejto stavebnej dokumentácie nahliadnuť. Vo výroku rozhodnutia je identifikovaná projektová dokumentácia, ktorá bola podkladom stavebného konania. K námietke žalobcu, že s poukazom na § 16a ods. 23 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj Vodný zákon) nemožno vydať stavebné povolenie bez zabezpečenia rozhodnutia o primárnom posúdení vplyvov na vody, žalovaný opätovne poukázal na § 61 ods. 1 Stavebného zákona a v ňom zakotvenú koncentračnú zásadu. Zároveň uviedol, že v § 73 ods. 21 Vodného zákona je ustanovené, že rozhodnutia podľa § 16a ods. 13 a 21 sú podkladom k vyjadreniu orgánu štátnej vodnej správy v územnom konaní navrhovanej činnosti; ak sa územné konanie pre navrhovanú činnosť nevyžaduje, tieto rozhodnutia sú podkladom ku konaniu o povolení navrhovanej činnosti. Žalovaný poukázal na to, že je nemožné, aby si účastníci konania uplatňovali v stavebnom konaní také námietky a pripomienky k povoľovanej stavbe, ktoré si už buď uplatnili alebo mohli uplatniť v územnom konaní. Na základe uvedeného odvolací orgán na takto uplatnené námietky a pripomienky v odvolacom konaní neprihliadal.

5. K námietke týkajúcej sa výroku II. Stavebného povolenia žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán vo výroku rozhodnutia v časti, ktorou zamietol námietky žalobcu, nevyhovel námietkam, ktorých akceptovanie by malo za následok nevydanie stavebného povolenia, resp. tým, ktoré presahovali rámec stavebného konania alebo boli nedôvodné. Nie každé vyjadrenie alebo žiadosť účastníka konania možno považovať za námietku a najmä nie tie, ktorých realizácia vyplýva príslušným orgánom alebo subjektom či už priamo zo zákona alebo osobitných predpisov. Podstatou niektorých námietok žalobcu sú postupy či už jednotlivých orgánov, oprávnených osôb, ktoré im vyplývajú priamo zo zákona a to aj bez toho aby ich žalobca uviedol resp. spomenul či už ako ním označené námietky k začatiu konania alebo ako odvolacie námietky. K námietke týkajúcej sa žalobcovej žiadosti o zaslanie administratívneho spisu v elektronickej podobe žalovaný uviedol, že § 23 zákona č. 71/1967 Zb, o správnom konaní (ďalej aj Správny poriadok) upravuje nazeranie do spisov a s tým spojené práva účastníka konania robiť si výpisy, odpisy resp. kópie, ale je nutné poukázať na fakt, že je viac než zrejmé, že toto ustanovenie Správneho poriadku je konštruované v súvislosti s nahliadnutím do spisu. Je na účastníkoch konania, aby využili svoje právo nahliadnuť do spisu a v prípade využitia tohto práva mať aj možnosť vyhotovenia kópie, s prihliadnutím na skutočnosť, že na projektovú dokumentáciu sa vzťahuje autorskoprávna ochrana a súhlas na použitie projektovej dokumentácie automaticky neznamená vyhotovenie jej kópie pre účastníkov konania. K námietke, že nebola dodržaná platná európska legislatíva žalovaný poukázal na fakt, že žalobca túto skutočnosť stroho skonštatoval, pričom priamo nepoukázal na porušenie právnych predpisov, z ktorých by predmetný nesúlad vyplýval.

II.

Konanie pred správnym súdom

6. Správnou žalobou zo dňa 22.07.2020 sa žalobca domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím. Zároveň žiadal, aby súd priznal podanej správnej žalobe odkladný účinok.

7. V súvislosti s námietkou nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalobca poukázal na to, že v odvolaní zdefinoval svoje environmentálne záujmy a naznačil, ako ich riešiť, avšak z odôvodnenia žalovaného

nevyplýva, ako sa vysporiadal so všetkými pripomienkami žalobcu vznesenými v priebehu zisťovacieho konania. Podľa názoru žalobcu tak žalovaný v napadnutom rozhodnutí nesplnil kvalitatívne zákonné náležitosti na formu a obsah odôvodnenia, čo spôsobuje prekážku pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia. V napadnutom rozhodnutí absentuje uvedenie akejkoľvek správnej úvahy, ktorou bol žalovaný vedený pri hodnotení dôkazov. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na viaceré rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj NS SR) pojednávajúce o kvalitatívnych požiadavkách na odôvodnenie rozhodnutia orgánov verejnej správy.

8. Žalobca ďalej uviedol, že § 16a ods. 23 Vodného zákona predstavuje zákonný zákaz vydať územné rozhodnutie bez zabezpečenia rozhodnutia o primárnom posúdení vplyvov na vody, ktorým sa do slovenského právneho poriadku transponovala Rámcová smernica o vode č. 2000/60/ES (ďalej aj Rámcová smernica o vode) v spojení so záväzným výkladom procesného postupu orgánov členských štátov uvedených v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie C - 461/13, v zmysle ktorého je povinnosťou členských štátov nepovoliť projekt, ktorý môže spôsobiť zhoršenie stavu útvaru povrchovej vody, kým sa nepreukáže opak. Pre účely splnenia § 16a Vodného zákona je dotknutým orgánom okresný úrad v sídle kraja. Správny orgán prvého stupňa si preto nemohol urobiť o veci vlastný záver. Podľa žalobcu stavebný úrad potrebuje od štátnej vodnej správy dve záverečné stanoviská podľa § 140b Stavebného zákona vrátane záverečného stanoviska štátnej vodnej správy okresného úradu v sídle kraja k splneniu záujmov vyplývajúcich z Rámцovej smernice o vode, ktoré zabezpečené nebolo. Správny orgán prvého stupňa preto podľa žalobcu postupoval v rozpore s ustanovením § 16a ods. 23 Vodného zákona, keď nerešpektoval zákonný zákaz vydať povolenie bez primárneho posúdenia vplyvu na vody. Žalobca mal zároveň za to, že v prípade stavebného objektu „221-00 Úprava Myslavského potoka“ ide o vodnú stavbu, pričom vodnú stavbu nemohol ani s odkazom na § 3a ods. 5 cestného zákona povoliť cestný správny orgán ale mohol ju povoliť iba orgán štátnej vodnej správy (Okresný úrad Košice, odbor starostlivosti o životné prostredie) a to v súlade s § 26 Vodného zákona, teda v danom prípade rozhodol vecne nepríslušný orgán, ktorý povolil vodnú stavbu mimo svojej kompetencie.

9. Žalobca namietal, že požiadal správny orgán prvého stupňa o zaslanie kópie spisu v zmysle § 23 ods. 1 Správneho poriadku, avšak jeho žiadosti nebolo vyhovené. Žalobca pritom poukázal na efektívnosť poskytnutia elektronickej kópie spisu v porovnaní s fyzickým kopírovaním, navyše elektronicke komunikáciu úradu s účastníkmi konania preferuje aj zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). Postup správneho orgánu prvého stupňa je zároveň v rozpore s čl. 3 ods. 2 Aarhuského dohovoru, podľa ktorého majú úradníci a orgány verejnej správy podporovať a usmerňovať verejnosť pri požadovaní prístupu k informáciám a uľahčovať jej účasť na rozhodovacom procese. Uvedeným konaním bolo žalobcovi odopreté právo na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a na navrhnutie ďalších dôkazov podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Ak žalovaný v napadnutom rozhodnutí k odôvodneniu odvolacej námietky poukázal na § 33 ods. 2 Správneho poriadku uvedené nemožno považovať za riadne vysporiadanie sa s touto odvolacou námietkou. Žalobca zároveň v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 10Sžp/3/2013 zo dňa 21.08.2013. Podľa tvrdenia žalobcu mu zároveň konaním orgánu prvého stupňa bolo upreté právo na vyjadrenie sa k podkladom rozhodnutia a na navrhnutie ďalších dôkazov podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku.

10. K správnej žalobe sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 30.09.2020, v ktorom uviedol, že prvostupňové správne rozhodnutie ako aj napadnuté rozhodnutie vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a tvrdenia žalobcu sú zavádzajúce. K námietke, ktorou žalobca opätovne tak ako aj v odvolacom konaní poukazuje na § 16a ods. 23 Vodného zákona, žalovaný opätovne poukázal na koncentračnú zásadu, ktorá platí jednak v stavebnom ako aj v územnom konaní. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní sa neprihliada. Námietka nemôže smerovať ani voči záväznému stanovisku orgánu štátnej vodnej správy, ktoré bolo vydané k stavebnému povoleniu pretože ako už bolo uvedené, takéto rozhodnutie je podkladom pre vyjadrenie tohto orgánu k územnému konaniu. Pokiaľ žalobca poukazuje na § 16a ods. 23 Vodného zákona, ako na zákaz vydať rozhodnutie o povolení navrhovanej činnosti vo vzťahu k stavebnému konaniu, opomína tým § 73 ods. 21 Vodného zákona. Ďalej žalovaný konštatoval, že prvostupňové ako aj druhostupňové rozhodnutie tvoria jeden celok, z čoho vyplýva, že pokiaľ má žalovaný za preukázané, že neexistujú rozpory v dôkazoch, tak ako je to v tomto prípade, môže sa stotožniť a poukázať na obsah prvostupňového správneho rozhodnutia. Poukázal tiež na to, že nie je oprávnený vyhodnocovať jednotlivé písomné stanoviská príslušných orgánov štátnej správy, nakoľko táto rozhodovacia činnosť je práve v tej ktorej

kompetencii príslušného orgánu štátnej správy alebo príslušného subjektu na vyjadrenie. Mal za to, že sa vysporiadal s každou jednou námietkou žalobcu uvedenou v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu. K bodom žaloby, kde žalobca poukazuje na to, že mu nebol doručený sken spisového materiálu, žalovaný konštatoval, že nazeráť do spisu možno iba v prítomnosti správneho orgánu a teda právo robiť si výpisy zo spisov, odpisy, kópie a pod. je dôsledkom práva nazeráť do spisov.

11. Uznesením pôvodného správneho súdu č. k. KE-8S/119/2020-59 zo dňa 19.10.2020 bol návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku zamietnutý. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.10.2020.

12. Ďalší účastník konania vo vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 31.05.2021 konštatoval, že žaloba je neodôvodná, prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný postupovali v súlade s platnými právnymi predpismi a príslušné správne konania boli zavŕšené zákonnými rozhodnutiami, ktoré spĺňajú všetky atribúty podľa Stavebného zákona, Správneho poriadku, resp. ďalších právnych predpisov. Ak by súd v rámci konania identifikoval nejaké chyby v činnosti správnych orgánov, vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe NS SR ani prípadné porušenia procesných predpisov nie sú dôvodom na zrušenie rozhodnutia, ak nemohli mať vplyv a zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili prípadné formálne vady, ktoré nemôžu privodiť iné rozhodnutie vo veci (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžo/343/2009 zo dňa 31.08.2010, rozsudok NS SR sp. zn. 6Sžf/66/2014 zo dňa 09.06. 2015, rozsudok NS SR sp. zn. R 122/2003).

13. Žalobca v replike zo dňa 14.07.2021 opätovne uviedol, že správny orgán postupoval v rozpore s § 16a ods. 23 Vodného zákona, keď nerešpektoval zákonný zákaz vydať povolenie bez primárneho posúdenia vplyvov vody. Od tejto povinnosti ho neoslobodilo ani prechodné ustanovenie § 80e ods. 1 Vodného zákona. Príslušným orgánom oprávneným rozhodovať podľa § 16a Vodného zákona je okresný úrad v sídle kraja, úrad si teda nemohol o veci urobiť vlastný záver, ale musel konať výlučne na základe vyjadrenia štátnej vodnej správy v sídle kraja, čo sa nestalo. Žalobca považoval postup pri neposkytnutí podkladov rozhodnutia za postup v rozpore so zákonom, nakoľko svoje postavenie ako účastníka konania žalobca odvádza nielen od slovenských právnych predpisov, ale aj od predpisov práva Európskej únie.

14. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach, kde je vec vedená pod sp. zn. KE -8S/119/2020.

15. Správny súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 23.10.2025. Pojednávania sa zúčastnil právny zástupca žalobcu a zástupkyňa ďalšieho účastníka konania. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním zo dňa 22.10.2025.

16. Právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca na podanej žalobe trvá a v celom rozsahu sa pridŕžiava jej žalobných bodov.

Zástupkyňa ďalšieho účastníka konania zotrvala na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 31.05.2021. Mala za to, že ustanovenie § 16a ods. 23 zákona je aplikovateľné len v určitých prípadoch za predpokladu naplnenia hypotézy § 16 ods. 10 Vodného zákona, pričom poukázala na to, že Okresný úrad Košice, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia, vydal záväzné stanovisko č. OU-KE-OSZP3-2018/034843 zo dňa 06.08.2018 v rámci územného konania a nedal žiadateľovi podmienku posúdiť stav v zmysle § 16a ods. 1 Vodného zákona. Vo vzťahu k žalobcom uvádzanej Rámcovej smernici o vode konštatovala, že v tejto časti je žaloba vadná a všeobecná, preto aj žalobcová argumentácia postráda právnu relevanciu. V tejto súvislosti poukázala na to, že žalobca viedol množstvo sporov, kde predkladal súdu svoj výklad ustanovenia § 16a ods. 23 Vodného zákona, pričom poukázala na právne závery Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj NSS SR) v rozsudku sp. zn. 7Svk/48/2022 zo dňa 30.04.2025, sp. zn. 7Svk/21/2022 zo dňa 30.05.2024 alebo sp. zn. 3Svk/7/2022 zo dňa 30.01.2024. K výhradám žalobcu ohľadom neposkytnutia podkladov rozhodnutia poukázala taktiež na viaceré rozhodnutia NSS SR, v ktorých k tejto námietke NSS SR zaujal konštantné stanovisko. Záverom konštatovala, že žalobca

využíva rovnakú argumentáciu, ktorá je všeobecná a na jej podklade iniciuje množstvo konaní. Navrhla, aby súd žalobu zamietol, prípadne ak súd zváži, že žaloba je zneužitím výkonu práva navrhujeme, aby ju odmietol.

Právny zástupca žalobcu v reakcii na vyjadrenie zástupkyne ďalšieho účastníka konania poukázal na rozhodnutie veľkého senátu NSS SR sp. zn. 19Svk/7/2024, ako aj na rozhodnutia NSS SR o zneužití práva, sp. zn. 2Svk/22/2021, sp. zn. 2Svk/24/2022, sp. zn. 2Svk/6/2023, sp. zn. 5Svk/4/2023, sp. zn. 6Svk/10/2023, v ktorých NSS SR rozhodnutia o odmietnutí žaloby pre zneužitie právomoci a pre šikanózný výkon zainteresovanej verejnosti zrušil, a teda argumentácia vo vzťahu k odmietnutiu žaloby nemá opodstatnenie.

III.

Právne posúdenie veci správnym súdom

17. Správny súd v Košiciach konajúc v súlade s ustanoveniami zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj SSP) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia správnych orgánov ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu i administratívneho spisu a na pojednávaní konanom dňa 23.10.2025 dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

18. Predmetom prieskumu v prejednávanej veci je napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil ako vecne správne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o povolení stavby „KE, Rekonštrukcia a modernizácia cesty II/552 – Slanecká cesta“.

19. Podľa § 23 ods. 1 Správneho poriadku, účastníci konania a ich zástupcovia a zúčastnené osoby majú právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom.

20. Podľa § 23 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán môže povoliť nazrieť do spisov a urobiť si výpis, odpis, môže poskytnúť kópiu spisov alebo môže poskytnúť informáciu zo spisov iným spôsobom aj iným osobám, pokiaľ preukážu odôvodnenosť svojej požiadavky. Správny orgán je povinný umožniť nazerať do spisov verejnému ochrancovi práv, komisárovi pre deti a komisárovi pre osoby so zdravotným postihnutím v súvislosti s výkonom ich pôsobnosti.

21. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

22. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

23. Podľa § 16 ods. 10 Vodného zákona, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má záujem realizovať trvalo udržateľné rozvojové činnosti človeka alebo ich zmeny, zmeny fyzikálnych vlastností útvaru povrchovej vody alebo zmeny úrovne hladiny útvarov podzemnej vody (ďalej len „navrhovaná činnosť“) je pred podaním návrhu na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti povinná postupovať podľa § 16a.

24. Podľa § 16a ods. 13 Vodného zákona, ak orgán štátnej vodnej správy rozhodne, že nejde o navrhovanú činnosť podľa § 16 ods. 6 písm. b), žiadateľ je oprávnený podať návrh na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti.

25. Podľa § 16a ods. 21 Vodného zákona, ak sa v konaní preukáže, že žiadateľ realizáciou navrhovanej činnosti splní podmienky podľa § 16 ods. 6 písm. b) bodov 1 až 4, orgán štátnej vodnej správy v rozhodnutí zároveň určí, že sa navrhovaná činnosť môže realizovať.

26. Podľa § 16a ods. 23 Vodného zákona, povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa povoľuje navrhovaná činnosť bez vydania rozhodnutia v konaní podľa odseku 13 alebo 21.

27. Podľa § 80e ods. 1 Vodného zákona, § 16a sa nevzťahuje na územné konanie pre navrhovanú činnosť alebo iné konanie o povolení navrhovanej činnosti začaté a právoplatne neskončené pred 15. marcom 2018.

28. Podľa § 40 ods. 3 Stavebného zákona, územné rozhodnutie je záväzné aj pre právnych nástupcov jeho navrhovateľa a ostatných účastníkov územného konania.

29. Podľa § 61 ods. 1 Stavebného zákona, stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním; začatie stavebného konania stavby podľa osobitného predpisu sa oznamuje prednostne. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokovaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

30. Žalobca v prvom rade namietal, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Správny súd v súvislosti s touto žalobnou námietkou uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia vydaného v konaní podľa Stavebného zákona musí spĺňať atribúty, ktoré pre rozhodnutie orgánu verejnej správy vyžaduje ustanovenie § 47 ods. 3 Správneho poriadku, ktorý je potrebné subsidiárne aplikovať. Navyše, právo účastníka na riadne odôvodnenie rozhodnutia, t. j. také odôvodnenie, v ktorom sa orgán verejnej správy vysporiada s podstatnými námietkami účastníka vo veci, je jednou zo záruk spravodlivého procesu, a tak aj predpokladom zachovania princípov právneho štátu. Pri hodnotení preskúmateľnosti správneho rozhodnutia je potrebné aplikovať v zásade rovnaké princípy, ako pri posudzovaní preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí vychádzajúc z princípov právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky).

31. Správny súd po oboznámení sa s obsahom odôvodnenia rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa posúdil námietku nepreskúmateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov ako nedôvodnú. Vzhľadom na všeobecnú formuláciu žalobnej námietky správny súd rovnako, len vo všeobecnej rovine považuje za potrebné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím orgánu prvého stupňa obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované v § 47 ods. 3 Správneho poriadku v nadväznosti na ustanovenie § 140 Stavebného zákona. V odôvodnení rozhodnutí orgány verejnej správy uviedli, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami boli vedené pri hodnotení dôkazov, ako použili správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodovali a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Prvostupňový správny orgán sa dostatočne preskúmateľným spôsobom vysporiadal aj so všetkými včas vznesenými pripomienkami a námietkami. Je zrejmé, ktoré stanoviská boli podkladom pre vydanie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, pričom napriek stručnosti odôvodnenia v tejto časti, toto správny súd vyhodnotil ako dostatočné, pretože jeho strohosť je do značnej miery dôsledkom toho, že dotknuté subjekty predložili kladné stanoviská a podmienky pre realizáciu stavby a tie sú zapracované vo výrokovej časti rozhodnutia orgánu prvého stupňa. Rovnako tak napadnuté rozhodnutie žalovaného reaguje na všetky v odvolacom konaní uplatnené odvolacie námietky žalobcu ako odvolateľa a žalovaný sa s nimi zrozumiteľne vysporiadal. Pokiaľ žalobca namietal, že v napadnutom rozhodnutí absentuje správna úvaha, ktorú žalovaný aplikoval, s uvedeným nie je možné súhlasiť, pretože žalovaný sa s každou odvolacou námietkou žalobcu vysporiadal jednotlivo a to vysvetlením resp. poukázaním na dôvody, ktoré ho k záveru o danej námietke viedli. V tejto súvislosti považuje správny súd za potrebné uviesť, že úvahy o nepreskúmateľnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy nemožno odvodzovať od subjektívnej predstavy žalobcu o tom, akým spôsobom by malo byť rozhodnuté alebo ako podrobne by malo byť rozhodnutie orgánu verejnej správy odôvodnené, ale musí sa jednať o objektívny stav, znemožňujúci preskúmanie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Navyše, pokiaľ sa chce účastník úspešne domôcť svojho nepopierateľného práva na riadne odôvodnenie administratívneho rozhodnutia, nestačí tvrdenie o nedostatočnom odôvodnení, ale účastník musí uviesť svoju konkrétnu argumentáciu, na ktorú skutočnosť alebo otázku nedal orgán verejnej správy zrozumiteľnú odpoveď.

Žalobcom uplatnené námietky nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného i rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa však majú len všeobecný charakter. S prihliadnutím na vyššie uvedené je možné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ako aj napadnutého rozhodnutia žalovaného dáva presvedčivú a zrozumiteľnú odpoveď na v konaní posudzované relevantné otázky a správny súd preto posúdil námietku ich preskúmateľnosti ako nedôvodnú.

32. V súvislosti s námietkami spočívajúcimi v porušení zákonných ustanovení Vodného zákona ako aj s námietkami týkajúcimi sa absentujúcich záverečných stanovísk orgánov štátnej vodnej správy súd poukazuje rovnako ako žalovaný na koncentračnú zásadu v územnom a stavebnom konaní zakotvenú v § 36 v spojení s § 42 ods. 4 resp. § 61 ods. 1 Stavebného zákona), ktorej účelom bolo bezpochyby stanoviť určité limity stavebného konania, zamedziť neustálemu generovaniu nových námietok, ktoré by vo svojom dôsledku mohli celkom zabrániť akejkolvek stavebnej činnosti. Z uvedenej koncentračnej zásady vyplýva, že v konaní o umiestnení a povolení stavby stavebný úrad môže prihliadnúť len k tým skutkovým okolnostiam, ktoré boli stavebným úradom zistené a k tým námietkam účastníkov, ktoré boli pri ústnom pojednávaní, resp. v lehote určenej stavebným úradom uplatnené. Koncentračná zásada konania v Stavebnom zákone, na rozdiel od Správneho poriadku, kde je možné až do vydania rozhodnutia predkladať stanoviská a pripomienky, znamená, že na neskôr, teda po lehote stanovenej v § 61 ods. 1 Stavebného zákona, uplatnené námietky a pripomienky už stavebný úrad nemôže prihliadnúť. Zároveň v zmysle koncentračnej zásady platí, že na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní sa neprihliada (§ 61 ods. 1 Stavebného zákona). Stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok, ako v preskúmvanej veci.

33. Vo vzťahu k predmetným námietkam však súd nad rámec poznamenáva, že argumentácia predstretá žalobcom vo svojich dôsledkoch by znamenala, že v každom územnom a stavebnom konaní by bolo potrebné postupovať podľa § 16a ods. 23 Vodného zákona. Správny súd pre úplnosť uvádza, že ustanovenie § 16 ods. 10 Vodného zákona vymedzuje pre účely § 16a Vodného zákona pojem „navrhovaná činnosť“ tak, že „fyzická alebo právnická osoba, ktorá má záujem realizovať trvalo udržateľné rozvojové činnosti človeka alebo ich zmeny, zmeny fyzikálnych vlastností útvaru povrchovej vody alebo zmeny úrovne hladiny útvarov podzemnej vody (ďalej len „navrhovaná činnosť“) je pred podaním návrhu na začatie konania o povolení navrhovanej činnosti povinná postupovať podľa § 16a“. „Toto ustanovenie je potrebné vykladať systematicky v zmysle predmetu úpravy vodného zákona v § 1, najmä jeho ods. 3, ako aj v súlade s úpravou environmentálnych cieľov obsiahnutou v § 5 ods. 1 vodného zákona. Vodný zákon v § 16 upravuje osobitosti určovania environmentálnych cieľov. Potom „navrhovaná činnosť“ v zmysle § 16 ods. 10 Vodného zákona je len tá činnosť, ktorá sa týka útvarov povrchových vôd, podzemných vôd, chránených území uvedených v § 5 ods. 1 písm. c) vodného zákona a nehnuteľností, ktoré s nimi súvisia, tak pri ochrane, ako aj pri účelnom a hospodárnom využívaní. To znamená, že nie každá činnosť, ktorá vyžaduje povolenie štátneho orgánu, resp. orgánu verejnej správy, je navrhovanou činnosťou podľa vodného zákona. Správna žaloba neobsahuje žiadnu skutkovú argumentáciu, pre ktorú by predmetná umiestňovaná stavba mala plniť atribúty navrhovanej činnosti podľa vodného zákona, preto námietka žalobcu tak, ako bola formulovaná v žalobe, má len všeobecný charakter a správny súd ju vyhodnotil ako neodôvodnenú. .... správny súd dodáva, že vydaním rozhodnutia o umiestnení stavby sa „nepovoľuje“ navrhovaná činnosť.“ (rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/191/2020-158 zo dňa 20.09.2022, potvrdený rozsudkom NSS SR sp. zn. 4Svk/2/2023 zo dňa 31.01.2024, obdobne aj rozsudok NSS SR sp. zn. 6Svk/6/2022 zo dňa 28.02.2023 alebo sp. zn. 6Svk/39/2023 zo dňa 27.06.2024). „34. ... neobstojí ani poukaz sťažovateľa na prechodné ustanovenie § 80e ods. 1 vodného zákona, ktorý upravuje časovú pôsobnosť pre aplikáciu § 16a vodného zákona, pričom aj toto ustanovenie používa pojem „navrhovaná činnosť“, ktorého obsah vymedzuje § 16 ods. 10 vodného zákona.“ (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/2/2023 zo dňa 31.01.2024). Správny súd v tejto súvislosti poznamenáva, že v preskúmvanej veci orgán štátnej vodnej správy mal k predloženej žiadosti pripomienky, ktoré boli jednoznačne splnené a jednou z nich bolo, že nakoľko navrhovaná stavba križuje vodný tok, jej uskutočnenie podlieha vydaniu súhlasu orgánu štátnej vodnej správy tunajšieho úradu podľa § 27 Vodného zákona ešte pred vydaním stavebného povolenia. Orgán štátnej vodnej správy vydal dňa 24.09.2019 podľa § 27 ods. 1 písm. a) Vodného zákona súhlas č. OU-KE-OSZP3-2019/048040 na uskutočnenie Stavby.

34. Správny súd vyhodnotil ako irelevantnú aj námietku žalobcu, že pre účely splnenia § 16a Vodného zákona je dotknutým orgánom okresný úrad v sídle kraja a správny orgán prvého stupňa si preto nemohol urobiť o veci vlastný záver. Rozhodujúcou skutočnosťou v tejto súvislosti ostáva, že rozhodnutia podľa § 16a ods. 13 resp. ods. 21 Vodného zákona ani nemuseli byť povinným podkladom k vyjadreniu orgánu štátnej vodnej správy. Uvedené nemožno vyvodiť ani z § 73 ods. 21 Vodného zákona, nakoľko pri aplikácii systematického výkladu je zrejmé, že sa jedná o normu procesnoprávnu, keď § 73 s názvom „postup v konaní“ je súčasťou deviatej časti vodného zákona - osobitosti konania. Znenie § 73 ods. 21 Vodného zákona upravuje časový postup pri územnom konaní o navrhovanej činnosti, t. j. činnosti definovanej v § 16 ods. 10 Vodného zákona a jeho aplikácia nastáva len za predpokladu naplnenia hypotézy v zmysle § 16 ods. 10 Vodného zákona (rozsudok NSS SR sp. zn. 4Svk/2/2023 zo dňa 31.01.2024).

35. K námietke ohľadne poskytovania elektronickej kópie spisu v konaní správny súd uvádza, že túto posúdil ako nedôvodnú poukazujúc na to, že otázka (a to konkrétne vo vzťahu k rovnakej námietke žalobcu) bola opakovane predmetom rozhodovania NSS SR a preto dáva do pozornosti rozsudok NSS SR sp. zn. 2Svk/9/2022 zo dňa 30.11.2023, na ktorý poukazuje NSS SR aj v rozsudku sp. zn. 4Svk/60/2022 zo dňa 30.07.2024, podľa ktorého:

„33. Námietku nezaslania elektronickej kópie spisu na požiadanie sťažovateľa kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V tomto ohľade sa plne stotožňuje s právnym posúdením správneho súdu, ktorý sa v bodoch 65 a 77 napadnutého rozsudku k uvedenej námietke vyjadril nasledovne, cit.: „Pokiaľ žalobca namieta, že mu zo strany prvostupňového správneho orgánu neboli zaslané požadované doklady zo spisu, tak krajský súd dáva do pozornosti skutočnosť, že úlohou správneho orgánu nie je v tomto smere poskytovať zo spisu listiny ktoré požaduje niektorí z účastníkov, keď táto možnosť účastníkovi vyplýva priamo zo zákona, ktorý môže v rámci celého konania nahliadnuť do spisu a tieto listinné dôkazy si môže zo spisu zabezpečiť osobne na svoje náklady. ...Krajský súd ďalej poznamenáva, že je potrebné opätovne zdôrazniť, že pokiaľ žalobca argumentuje, že administratívny spis mal prvostupňový správny orgán k dispozícii v elektronickej podobe a že teda mohol žalobcovi zaslať jednotlivé kópie listov ktoré žiadal, tak krajský súd poznamenáva, že je na úvahu správneho orgánu či takýto postup zvolí a či zašle tieto listiny na žiadosť žalobcu účastníkovi konania. Pokiaľ však zaujme k tejto otázke negatívne stanovisko, nejde o skutočnosť, ktorá by mala za následok nezákonnosť postupu správneho orgánu, pretože žalobca ako účastník konania si mal právo zabezpečiť aj iným spôsobom tieto listiny a to ako už bolo vyššie uvedené osobnou návštevou a nahliadnutím do spisového materiálu a zabezpečením si kópií z tohto spisu.“

34. Kasačný súd na tomto mieste pre objasnenie dodáva, že pri výklade ustanovenia § 23 ods. 1 Správneho poriadku je nutné rozlišovať i) právo nahliadnutia do spisu a pritom si z neho robiť výpisy, odpisy a dostať kópie spisov za prítomnosti administratívneho pracovníka správneho orgánu a ii) právo dostať informáciu zo spisov. Rozdielom teda je, že nazeráť do spisov, robiť si výpisy, odpisy a kópie možno zásadne iba v prítomnosti zamestnanca správneho orgánu. Uvedené je podľa kasačného súdu determinované najmä tým, aby nedochádzalo k nežiaducej manipulácii so spisom zo strany osôb nazerajúcich do spisu. Naproti tomu možnosť dostať informáciu zo spisu nie je podmienená fyzickým nahliadnutím do spisu, resp. v dnešnej dobe možným nahliadnutím do elektronickeho spisu. Rovnako k predmetnej otázke pristupuje odborná literatúra, v ktorej sa uvádza: V ustanovení § 23 ods. 1 Správneho poriadku sa v súvislosti s nazeraním do spisu definuje aj právo účastníka konania, resp. zúčastnenej osoby „alebo dostať informáciu zo spisov s výnimkou zápisníc o hlasovaní iným spôsobom“. Zastávame názor, že dostať informáciu iným spôsobom predstavuje vo svojej podstate také úkony, pri ktorých sa účastník konania alebo zúčastnená osoba dostáva k skutočnostiam obsiahnutým v spise bez toho, aby do spisu priamo nahliadla. (POTÁŠCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, A., B., C.. § 23 [Nazeranie do spisov]. In: POTÁŠCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, A., MEDŽOVÁ, Daniela. Správny poriadok. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 222.) Za takúto informáciu však je možné považovať napríklad informáciu o tom, či bolo do spisu niečo doručené, alebo inú čiastkovú informáciu, nie však zaslanie kópie celého spisu, resp. podkladov pre rozhodnutie.

35. Pokiaľ mal sťažovateľ záujem získať kópie všetkých podkladov pre rozhodnutie, mohol využiť svoje právo nahliadnuť do spisu pred správnym orgánom, robiť si zo spisu výpisy, odpisy, ako aj dostať kópie spisov a ich častí, čo nevyužil. Kasačný súd zároveň upozorňuje, že ani v prípade nahliadnutia do spisu nie je za každých okolností možné vyžadovať kópie v elektronickej podobe, ako žiadal sťažovateľ.

Opäť je potrebné poukázať na odbornú literatúru, podľa ktorej: Poskytnutie podkladov v elektronickej/digitalizovanej podobe podľa predchádzajúcej vety je opodstatnené najmä v prípadoch, ak spis, príp. jeho časť je už v čase požiadavky poskytnutia kópie v elektronickej, resp. digitalizovanej podobe. Máme za to, že od správnych orgánov nie je možné spravodlivo očakávať poskytnutie podkladov z administratívneho spisu v inej ako listinnej podobe, ak sa v takejto podobe už podklady a priori v spise nenachádzajú.

36. Vzhľadom na uvedené vyššie a keďže sťažovateľ nevyužil svoje právo nahliadnuť do spisu, ale prvostupňový správny orgán len požiadal o zaslanie kópie spisu v elektronickej podobe, nie je možné konštatovať porušenie sťažovateľovho práva na oboznámenie sa s podkladmi, na základe ktorých bolo vydané prvostupňové rozhodnutie. Správny súd teda nevychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a kasačnú námietku je nutné vyhodnotiť ako nedôvodnú. Kasačný súd tiež uvádza, že pokiaľ sťažovateľ poukazoval na povinnosť poskytnúť mu v zmysle čl. 4 Aarhurského dohovoru informácie bez potreby preukázania záujmu, aj táto námietka je nedôvodná. Prvostupňový správny orgán ani žalovaný nevyžadovali od sťažovateľa preukázanie tohto záujmu ani nerozhodli o nesprístupnení elektronickej kópie spisu z dôvodu jeho nepreukázania.“

36. Správny súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj (opäť) všeobecne koncipovanú žalobnú námietku o porušení Aarhuského dohovoru (zákon č. 43/2006 Z.z., Dohovor o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia) z dôvodu, že je z administratívneho konania zrejmé, že tak orgán prvého stupňa, ako aj žalovaný riadne konali (posúdenie žalobcom vznesených námietok, doručovanie rozhodnutí a pod.) so žalobcom ako s účastníkom administratívneho konania zastupujúcim práva verejnosti v záležitostiach životného prostredia, naopak, nebolo nijako preukázané tvrdenie žalobcu, že mu bola odopretá možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutí, možnosť navrhovať nové dôkazy resp. prístup k informáciám obsiahnutým v administratívnom spise.

37. Správny súd považuje za potrebné doplniť (nie len vo vzťahu k žalobnej námietke neúplne zisteného skutkového stavu resp. jeho rozporu s administratívnym spisom), že žaloba je z prevažnej časti založená na námietkach všeobecného charakteru, ktoré neobsahujú žiadnu skutkovú a právnu argumentáciu viažucu sa vecne k napadnutému rozhodnutiu žalovaného, či rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa a k dôvodom týchto rozhodnutí. Je potrebné mať na zreteli, že správny súd nepredstavuje ďalšiu inštanciu v administratívnom konaní, nenahrádza svojou prieskumnou činnosťou činnosť orgánu verejnej správy, a preto mu ani nebola zverená kompetencia preskúmať napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo, v celom rozsahu. Rozsah a obsah prieskumu je striktno vymedzený dôvodmi nezákonnosti uplatnenými žalobcom v správnej žalobe. Všeobecná námietka nezákonnosti, obsahujúca tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie je v rozpore so zákonom, alebo že orgán verejnej správy porušil, resp. nedodrжал procesné ustanovenia, bez skutkovej a právnej argumentácie vzťahujúcej sa k preskúmanému konkrétnemu prípadu, žiadny obsah takémuto prieskumu nedáva, a preto musí byť vyhodnotená ako nedôvodná.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

39. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 a nasl. SSP tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žalovanému voči neúspešnému žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať (§ 168 ods. 1 SSP) a ďalšiemu účastníkovi v predmetnom konaní nevznikli žiadne trovy v súvislosti s plnením súdom uložených povinností (§ 169 SSP).

40. Senát Správneho súdu v Košiciach prijal tento rozsudok pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 1, 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a. na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c. účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d. v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e. vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f. nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g. rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h. sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i. nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j. podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažnostné body podľa písm. g) až i) sťažovateľ vymedzí tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred správnym súdom (§ 440 ods. 1, 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP; ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).